

Könyvismertetés

Kis füzetben nagy segítség a CSALÁDKUTATÁSHOZ, 2. kötet

Ari Ilona, Budapest (ariilona@gmail.com)

December közepén megjelent a sokak által sürgetett:

Kis füzetben nagy segítség a CSALÁDKUTATÁSHOZ 2. kötete.

Akik részt vettünk 2012-ben az első szám létrehozásában, a tudásunk legjavát igyekeztünk beleadni ebbe a kis kiadványba. Azóta tudjuk, nemhiába. Különösebb hírverés nélkül, jóformán csak a „Mundpropaganda” jóvoltából néhány hónap alatt elfogyott. Újra kellett nyomtatni. Ugyanakkor sokan kérdezték – Mikor jelenik meg a folytatás? Ami a kívánatosnál jobban elhúzódott, de itt van!

Bár az első kötetünk főként a kezdő családkutatók számára készült, haszonnal forgatták a genealógiában jártasabbak is. Elismerték kiadványunk hasznosságát levéltárosok, gyakorló családkutatók, sőt ajánlott irodalomként szerepelt az egyetemi oktatásban, néhány helyen szaktanfolyamok anyagául is felhasználták. Mindez reményt keltett, hogy a genealógia elméleti és gyakorlati művelői, a Magyar Nemzeti Levéltár vezetése és legtöbbször, a kutatókkal közvetlen kapcsolatba kerülő szakembere tudásával és tapasztalatával egyre inkább segítőkészen áll az amatőr családkutatók mellé. A folyamat megmutatkozik a két füzetben. Már az 1. számban is szerepeltette magát a levéltárosi szakma, a 2. kötet életre keltésében már oroszánrészt vállaltak a levéltárosok. Egy fejezet megszületését Szikszai Mihály főlevéltárosnak, szintén egy nagyon fontos részt és két kitűnő mellékletet pedig Berkes József főlevéltárosnak köszönhetjük. Ahogy szélesedik az érdeklődés, szélesedik a segítőkészség is, a levéltárosok mellett már a néhány genealógus, sőt a szakma csúcsán álló egyetemi docens, Dr. Pandula Attila segítette munkánkat. Mindez külön öröm nekünk, és várjuk a folytatását!

Megmaradt az igen jó kapcsolat Dr. Fülöp Tamással (baloldalt) a főigazgató-helyettesi kinevezését követően is (fotó: Illés Csaba).

Időközben az Aba-Novák Agora Kulturális Központ (ANKK) és a MACSE között korábban létrejött együttműködési megállapodás egyre inkább megtelik tartalommal. Éppen egy MACSE vacsorán került személyes jó kapcsolatba a két vezető, és beszéltek meg a továbblépést. Így a kiadó Molnár Lajos Milán az ANKK igazgatója, a Családkutató Klub alapítója maga mellé tudta állítani Dr. Kollega Tarsoly Istvánt, a MACSE elnökét, illetve a Tarsoly Kiadó tulajdonosát, aki szakmai tapasztalatát, segítőkész hozzáállását adta a dolgok előre viteléhez. A lektorálás sem ment volna zökkenőmentesen a Babcsányi házaspár áldozatos munkája nélkül.

A nemesség és más kiváltságos rétegekről szóló fejezet egy részét Ari Ilona foglalta írásba, ahogy a lábjegyzetekből is kitűnik, néhány korábban elhangzott előadás és több forrás alapján. A mellékletekben szereplő Szokolszky esperes szótárából készült kivonat szerkesztését ismét B. Sípos Gabriella vállalta. A Jász-Nagykun-Szolnok megyére vonatkozó részt pedig a szolnoki családkutatók régi segítője, Dr. Cseh Géza főlevéltáros lektorálta. Sokan mások támogatták munkánkat, ötleteinkkel, egy-bekezdés megírásával vagy éppen látványos és érdekes példát mutató illusztrációkkal. Köszönet mindenkinek, a név szerint nem említett segítséget nyújtókat is beleértve!

Ahogy a tartalomjegyzékből is látható, most a különböző társadalmi kategóriák közül emeltünk ki néhányat, és törekedtünk főként a szakirodalomban eddig meglehetősen elhanyagolt területek kutatásához iránymutatást adni. Két fő fejezetben tárgyalva a nemesség és a közrendűek kutatásának sajátosságait, majd példaként bemutatjuk a megyei levéltárban található különlegességeket.

A nemesség és más kiváltságos rétegek

Csak érintőlegesen foglalkozunk a főnemességgel. Oka az, hogy számukból eredően ritkán bukkan az egyszerű családkutató az ősei között grófokra, bárókra (a névazonosság megtévesztő lehet), ezen kívül napjainkig folyamatosan igen jól feltárt terület, így bőséges forrásokat, genealógusok általi feldolgozásokat találhatunk. Az első rész bevezetőjében némi történelmi áttekintést adunk a hazai nemesség kialakulásáról, kiemelve a köznemesség jellegzetességeit és a társadalomban betöltött szerepét. Külön tárgyaljuk az erdélyi nemesség sajátosságait. Az adományozás mikéntjének változásán túl más kiváltságos rétegekről, így a foglalkozáshoz, illetve a helyhez kötött kiváltságos rétegekről is szó esik.

Igen hasznos ismereteket találhatunk az általános rész után, a nemességkutatás levéltári és könyvtári forrásairól szóló fejezetben. Bizonyítván, hogy aki nemesi családból származik, előnyösebb helyzetben van, mint a paraszti ősökkel rendelkező. Noha a kezdetekkor a módszerek megegyeznek, az anyakönyveken túl lényegesen bővebb forrásanyagot találhatunk a nemességre vonatkozóan. A családkutatás hosszú ideig csak a nemesség kutatásával volt egyenlő, következésképpen számos alaplú áll rendelkezésre (pl. Nagy Iván, Kempelen Béla, Siebmacher-féle címereskönyvek, vármegyei monográfiák, Királyi Könyvek, Turul stb.). A könyvészeti forrásokkal ellentétben a levéltári források eredeti alakban maradtak fenn. Ezek többnyire egyedi példányok, kézzel íródtak, leggyakrabban latinul, így kutatásukhoz nagyobb jártasság, ismeret szükséges. Külön kiemelendő a címereslevelek

gyűjteménye és adatbázisba való feldolgozása, az Illésy-cédulagyűjtemény, a megyei nemesi iratok. Megkönnyíti a kutató munkáját, hogy ezek jobbára pontos levéltári jelzettel együtt szerepelnek.

A fejezet végén ismertetőt találhatunk a halotti címerekről, továbbá a beazonosítást megnehezítő vezetéknev-változásokról.

Bikessy András halotti címere a mosonmagyaróvári Hansági Múzeum gyűjteményéből. (fotó: Székely Zoltán)

Közrendűek

A ma élők többségének ősei túlnyomórészt egyszerű átlagemberek voltak, mégis a legutóbbi időkhöz a genealógusok közül kevesen és csak elvétve foglalkoztak a közrendűek kutatásával. Pedig elkélne az iránymutatás, hiszen a nagyfokú népességkeveredés, a határok időnkénti módosulása, a különféle vallások, köztük a többfajta protestáns felekezet kialakulása, változása igen megnehezítheti

az elődeit kereső munkáját. A közrendűek esetében a legfőbb forrást az anyakönyvek jelentik, amelyről részletesen szoltunk az 1. füzetben, így ebben a fejezetben az egyéb forrásokról esik szó. A különféle összeírásokon túl a temetkezési helyek, illetve a különféle ábrázolások nyújtotta lehetőségeket vettük számba.

Külön tárgyaltuk a parasztságot mint társadalmi kategóriát érintő kérdéseket. A lehatárolást követően, ízelítőt adunk az anyakönyvekben a mezőgazdasággal foglalkozók mind a latin, mind a magyar nyelven íródott, és koronként változó anyakönyvi megjelöléséről. Rövid történeti áttekintés közben részletesebben tárgyaljuk a jobbágyfelszabadítás következményeit. A szűkös források miatt külön felhívjuk a figyelmet a matrikulákban szereplő bejegyzések gondosabb tanulmányozására, és a leginkább református felekezethél fellelhető családkönyvekre. Nagy jelentősége lehet az urbáriumoknak, dézsmajegyzékeknek, dicális összeírásoknak, katonaállítási listáknak, továbbá az esetleges peres vagy örökösödési ügyek iratainak.

Mivel számarányukhoz képest nagyon kevés a publikáció, ezért érdemes elolvasni a fellelhető a helytörténeti és más családok történetét ismertető munkákat, a korabeli, helyi sajtót, kalendáriumokat, paraszttal foglalkozó szociográfiai írásokat. A nemesi családokról szóló szakirodalomban is találhatunk minket érdeklő részekre, különösen a megyei monográfiákban találhatunk értékes ismeretanyagot.

A polgárságról szóló rész a városok kialakulásával, típusaik, történelmi szerepük változásával kezdődik. Bár családtörténeti szempontból a polgárságot érdemes tágabban értelmezni, nem csak a szabad királyi városok polgárjogot nyert lakóit számítjuk ide, mégis érdemes a polgári jogállás sajátosságait, megszerzésének feltételeit ismertetni. Hazánkban a mai értelemben vett polgárosodás leginkább a kiegyezéstől indult meg. A vegyes megélhetési formák miatt kettősség jellemezte a mezővárosok lakosságának jó részét, az itt élő iparosok, kézművesek erősen kötődtek a mezőgazdasághoz.

A polgárság esetében is jól használhatók a parasztságnál már említett különböző forrásanyagok. Kiegészítésként érdemes utánanézni, megtalálható-e az illető város levéltára, amelyben esetleg polgárnyilvántartásokra, különféle összeírások helyi alapadataira bukkanhatunk. A tanácsulések jegyzőkönyvei, kiegészítő jogi és igazgatási anyagok, a városi kamara, illetve az építési hatóságok iratai, jövedelem és adónyilvántartások, telekkönyv szintén tartalmaznak számunkra hasznos, akár a saját családunkat közvetlenül érintő információkat. Itt került sor a temetkezési szokásokkal kapcsolatos tudnivalók részletesebb tárgyalására.

Az egyéb közrendű rétegeken belül az értelmiséggel, iparosokkal, bányászokkal, kereskedőkkel és vendéglátókkal foglalkozunk részletesebben a fejezet zárásaként. Itt is igyekszünk képet adni az esetleg fellelhető sajátos forrásokról.

Különleges családtörténeti források az MNL Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltárban

A megyében történt sajátos eseménynek köszönhetően, az 1745-ös jászkun megváltás (redempció) során földet szerzőket külön is nyilvántartották Liber Fundinak nevezett, korabeli földkönyvben. A redempcióhoz köthetően még számos más irat, dokumentum is született, amelyeknek nagy fontosságot tulajdonítottak és gondosan megőriztek. Ennek következtében a levéltár leggazdagabb iratanyaga éppen a Jászkun kerülethez köthető.

Családkutatási szempontból igen eredményes lehet még az összeírások, választási névjegyzékek, végrendeletek, hagyatékleltárak, iskolai anyakönyvek, telekkönyvek, továbbá a Vitézi Szék és a névváltoztatások iratanyagának böngészése. Az egyes forrástípusok feldolgozottságát, illetve a kutatásukhoz használható részletes tájékoztatást találhatjuk ebben a fejezetben. Természetesen mindez nem vonatkoztatható egy az egyben más megyei levéltárra, viszont ez felhívja a kutató figyelmét, hogy helyben érdeklődjön az anyakönyveken kívüli egyéb források iránt is.

Mellékletek

Nemes családokról megjelent szakirodalom

A több mint tíz oldalas összeállítás hosszú évek gyűjtésének eredménye. A maga nemében egyedülálló munka Berkes József főlevéltárost dicséri. Nem csak a nemesi ősökkel rendelkezők böngészhetnek benne eredményesen. Tételesen ellenőrizve és aktualizálva tárjuk az olvasó elé. Szerencsére a ma már többségében nehezen hozzáférhető munkák jó része újra nyomtatásra került vagy elektronikus formában is megjelent. Mindezekről tájékoztatást adunk.

Latin kifejezések az anyakönyvekben

Bőséges kárpótlást kapnak a 2. kötetben azok, akik az előzőben kevesellték a latin szótárt. Akkor ennyi fért bele. Most adódott a lehetőség a bővítésre, ugyanis megkaptuk Berkes József főlevéltárostól az ő évtizedeken keresztül gyűjtött szószeretét, amelyet kiegészítettünk Csapó Zoltán családkutató hasonló jegyzékéből.

Foglalkozások, állások latin-magyar szótára

A Szokolszky Bertalan esperes által 1923-ban megjelentetett Anyakönyvvezetők szótárából B. Sipos Gabriella ezúttal a foglalkozások latin-magyar megfelelőjét gyűjtötte ki. A máshol már szereplő kifejezéseket kihagyva, a régies fogalmak mellé odairva a mai megfelelőjét.

A kiadvány ára: 1500 Ft

Megvásárolható:

- az Aba-Novák Agóra Kulturális Központban, 5000 Szolnok, Hild János tér 1.

Tel.: (56) 514 -569, E-mail: abanovak@ankk.hu

- az MNL Országos Levéltárának óbudai épületében, 1037 Budapest, Lángliliom u. 4.

Tel.: (1) 437-0667, E-mail: mokut@mnl.gov.hu

Négyesi György, Honfi György:

Az egyéni Magyar Sakk Bajnokságok – férfi és női – (Eredménytáblázatok, életrajzok, játszmák – nem mindenkitől)

Előszó

Kedves Olvasó!

Köszönjük, hogy elolvassa ezt a könyvet, amely ebben a formában nem teljesen szokványos antológia. Magyarországon 1906 és 2012 között 77 magyar, egyéni férfi sakkbajnokság megrendezésére került sor. Ez önmagában is meglepő lehet, hiszen 2012-ben mindössze a 62. bajnokságot rendezték meg, és ugyanakkor mindkét fenti állítás igaz. A versenyeket csak 1945-től nevezték magyar egyéni férfi bajnokságnak, ami versenyre előtte sor került, az hol a nemzeti mesterverseny, hol a szövetségi mesterverseny, hol pedig a magyar nemzeti sakkverseny nevet viselte. Mivel azonban ezeken a versenyeken is legjobb sakkozónk indultak el, ezért nyugodtan tekinthetjük őket bajnokságoknak. [Ezek a tornák az 1913-as évvel bezárólag csak nevükben voltak mesterversenyek, valójában azonban főturnák voltak, ahol az első helyezett mesteri címet kapott.] Ebben az időben az országban csak két mester akadt, Maróczy Géza, a Nagymester és Forgács Leó, akiről ekkoriban azt tartotta közvélemény, hogy akár Maróczy konkurensé is lehet.

Chalupetzky Ferenc Egykor és most c. könyve foglalkozik az első nemzeti sakkverseny megrendezésének körülményeivel. Egy lényeges tényező azonban az ő figyelmét is elkerülte: 1905-ben Balla Zoltán elindított egy sakklapot, a Magyar Sakk Lapot. Ez a lap kezdettől fogva kettős eszmét karolt fel, egy országos sakkszövetség létesítésének és egy országos egyéni sakkverseny rendezésének eszméjét. Ezt a kettős eszmét karolta fel a Győri Sakk-kör, amelynek 1906. április 12-i ülésén dr. Faragó Ödön alelnök előterjesztésében vetődött fel a magyar nemzeti sakkverseny gondolata. A kör május 12-én és június 5-én tárgyalta meg a részleteket, és küldte is szét az „Első Nemzeti Sakkverseny Győrött” feliratú meghívót.

Ez az a pillanat, ahonnan a mi könyvünk fel szeretné venni a fonalat, először bemutatva a 77 bajnokság körülményeit, ismertetve eredménytáblázatokat és a résztvevők rövid életrajzait, játszmákkal. Arra törekedtünk, hogy minden egyes esetben lehetőség szerint teljes adatsort közöljünk, tehát arra törekedtünk, hogy megadjuk a versenyzők születési és halálozási adatait, szüleinek nevét és foglalkozását, a versenyző végzettségét, szakmáját, munkahelyét, házastársának nevét, házasságkötésük idejét, gyermekeinek nevét, s természetesen felvázoljuk magát az egyéni sakkpályafutást. Sajnos mára ez vagy csak részlegesen, vagy hiányosan, vagy - mint ezt két férfi és több női résztvevő

esete bizonyítja – egyáltalában nem sikerült. A jelenleg is élő személyeknél szereplő hiányos adatok annak köszönhetőek, hogy az illetők azt kérték; sakkpályafutásukkal foglalkozunk, ne személyes adataikkal! A nagymestereknél igyekeztünk 4 játszmát, a többiekénél 2-2 nyert játszmát bemutatni. Itt sem nevezhető teljesnek a siker. A legnagyobb adatbázisokban, a magyar sakk-folyóiratokban sem találtunk minden személyhez 2 nyert játszmát.

A kutatás nehézségeiről meg csak egy példát hoznék Füves Károlynéét, akiről a Magyar Sakkvilágban mindössze annyi volt olvasható, hogy Győrből érkezett.

Találtunk ugyan egy Füves Károlynét, aki Nagymegyerről való, 1891. dec. 17-én házasodott (a házasságkötés helye: Enese 1913.12.04.), e házasságából 4 gyermek származott, Ilona, István, Tibor, Mária. Férje ügyvéd, később felsőházi tag, 1939-44 között az édesipari cukorgyári gazdaságot vezette Nagymegyeren. Füves Károlyné Altöttenben tanítóképzőt végzett (1903-1907). Egy leszármazottat is sikerült megtalálnunk, aki viszont meglepetésünkre közölte, hogy az ő nagymamája bizony sohasem sakkozott, viszont tudott valakiről, akinek révén megtalálhattuk az igazi leszármazottat és így az igazi Füves Károlyné személyi adatait is.

Kívánjuk, hogy örömük teljen a könyvben!

Honfi György és Négyesi György, a szerzők.

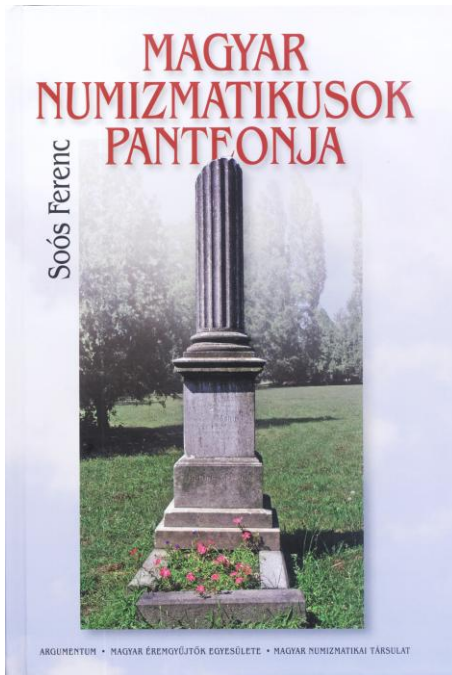
A könyv megvehető itt :

<https://www.ekonyv.hu/hu/konyv-reszletei/az-egyeni-magyar-sakk-bajnoksagok---ferfi-es-noi---eredmenytablalatok-eletrajzok-jatszma---nem-mindenkitol-?eid=5844>

Soós Ferenc: *Magyar numizmatikusok panteonja*

Argumentum – Magyar Éremgyűjtők Egyesülete – Magyar Numizmatikai Társulat,
[Budapest] 2010. 269 oldal, illusztrált.

2010 augusztusa végén jelent meg e rendkívül fontos, hiánypótló kézikönyv, amely több éves kutatómunka eredménye. Bevezető szövege pontosan megadja a könyv megírásának indokait, szempontjait, amelyek közül kiemelendő, hogy a tárgyalt numizmatikusok sírhelyeinek felkutatásával és bemutatásával ilyen formában még senki sem foglalkozott. A kötet a valaha élt, numizmatikával hivatásszerűen vagy csak szenvedélyből foglalkozó azon magyar személyeket – pl. numizmatikusokat, régészeket, muzeológusokat, történészeket, könyvtárosokat, éremművészeket stb., illetve műgyűjtőket – mutatja be, nevük ABC-rendjében, akik numizmatikai cikkeket, könyveket írtak, vagy akikről gyűjteményük jelentősége kapcsán mások emlékeztek meg írásban. Rövid életrajzokat követően, ha van, az általuk írt legfontosabb vagy összes szakmunkák és a rájuk vonatkozó szakirodalom felsorolása következik, amelyek részletesebb megismerésükhöz,

további kutatásokhoz jó kiindulási alapot jelentenek. Nem kevesebb, mint 326 numizmatikus tűnik fel a kötetben.

Fontos erénye és kuriózuma a könyvnek, hogy amennyiben fellelhető volt, bemutatja a tárgyalt személyek sírjairól készült fotókat is, azok pontos helyét s a fényképezés időpontját is megadva. Egy ilyen jellegű vállalkozásnál ugyanakkor természetesen könnyen előfordulhat, hogy egyrészt valaki kimarad belőle, másrészt hogy például egy eddig ismeretlennek hitt sírhelyről váratlanul információk bukkannak fel, továbbá, hogy az egyes személyeknél nem szereplő képi ábrázolás megjelenítése, bemutatása is lehetővé válik. Ezek azok az adatok, adalékok, amelyek egy esetleges későbbi, bővített kötetbe kiegészítésként bekerülhetnek.

A szerzőt a részletes, név szerinti felsorolás alapján munkájában, az adatgyűjtésben sokan segítették, ami egyáltalán nem csökkenti érdemeit. A kutatás széles körű volt, a könyvtári, világhálós, szóbeli források mellett sok esetben levéltári anyagból is merített. A kézikönyv ízléses kivitelben készült, túlnyomórészt színes fotókkal illusztrált, jól áttekinthető, s a végén a rövidítések jegyzéke mellett rövid angol, francia és német nyelvű összefoglaló színesíti. Aki előzetesen megrendelte, sorszámozott, névre szóló példányt vehetett át belőle. Mindenkinek ajánlom elolvasásra, akit érdekel numizmatikus elődeink élete és munkássága.

Molnár Péter

Szerzőink figyelmébe

A szerkesztőség családtörténeti tárgyú cikkeket, könyvismertetésekét, illetve az egyesület életével és szakmai rendezvényekkel kapcsolatos beszámolókat vár az egyesület tagságától és az érdeklődő olvasóközönségtől egyaránt.

Kérjük, hogy:

- a lehető legjobban ellenőrizték állításukat, szakirodalmi, levéltári hivatkozással, példával támasszák alá; arról írjanak, amit jól ismernek.
- a cikkeknek a hiánytalan, végleges, „nyomdakész” változatát adják le, leadás után nincs már mód a változtatásra!
- az átírásokhoz az eredeti irat olvasható minőségű (de nem több MB-os terjedelmű) fényképét a lektorok számára mellékeljük, még akkor is, ha nem lesznek a cikkbe beillesztve.
- a cikkbe beillesztésre kerülő képek lehetőleg legyenek jó felbontásúak, de egyenként ne haladják meg az 500 kB-ot.
- a cikkbe beillesztésre kerülő képek helyét és az esetleges képaláírást adják meg a szövegben, a képeket ne illesszék be a cikkbe, hanem küldjék mellékletben.
- ügyeljenek a helyes gépelésre, futtassanak helyesírás-ellenőrzést leadás előtt.
- ügyeljenek az iratátírás, forrásközlés pontosságára.
- az évszázadokat arab számmal, a dátumokat a következő formában tüntessék fel: „1632. július 23.” („1632.07.23.” és hasonló formátumok kerülendők!) Lábjegyzetben az „1632. júl. 23.” is megfelelő.
- a felhasznált műveket és levéltári anyagot lábjegyzet formájában hivatkozzák, külön irodalomjegyzéket nem szükséges készíteni.
- idézeteknél mindig adják meg a forrást.
- a felhasznált szakirodalmat/iratokat egységesen a következő szabványos formában adják meg:

Könyv:

Kovács István: A könyv. Bp., 2000. 50-55.

További hivatkozások esetén: *Kovács I.*: i. m. 62-64.

Ugyanarra a műre történő egymást követő hivatkozások esetén: Uo. 75-77.

Folyóiratcikk:

(3 vagy több szerző: et al., annál kevesebb: név szerint):

Darvas A., Kiss I., Jónás Á.: A folyóiratcikk címe. In: *Élet és Irodalom* 1.(2005.) 10-13.

Elektronikus:

Mint folyóiratcikk, és a részletes hivatkozásban fel kell tüntetni az URL-t és lehetőleg a letöltés dátumát:

Darvas A.: A folyóiratcikk címe. Élet és Irodalom Online (2005. június 12.).
<http://www.es.hu/pd/display.asp?channel=PUBLICISZTIKA0637> (Letöltés dátuma: 2006. aug. 20.)

Levéltári irat:

Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára (továbbiakban: MNL OL) P 2018 Tomcsányi (Tomcsini) család vásárosnaményi levéltára, 1. cs. 1. tétel Tomcsányi család évrendezett iratai, 1603.

Magyar Nemzeti Levéltár Pest Megyei Levéltára (továbbiakban: MNL PML) IV. 3. c/2. Pest-Pilis-Solt vármegye nemesi közgyűlésének iratai, köz- és kisgyűlési iratok, nemességi iratok (acta nobilitaria) 1792. fasc. 2. nr. 1988.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy válogasson a beadott cikkek közül, későbbi számra halassza megjelentetésüket, a terjedelmesebb írásokat több részre bontva közölje le. A szakirodalmi összefoglalásokkal szemben előnyben részesülnek a primér források felhasználásával készült, egyéni kutatómunkán alapuló cikkek.

Nem megfelelő színvonalú, a családfa-kutatáshoz vagy az egyesület tevékenységéhez nem kapcsolódó, korábban máshol már megjelent írásokat a szerkesztőség nem fogad el közlésre.

A cikkeket MS Word formátumban a matrikula@macse.org címre várjuk.

Köszönjük leendő szerzőink munkáját, fáradozását!

A szerkesztőség